

Lth Beets A1

Conscience, H.

1 (1881)

Det Gyldage:
afskrift Grieg Beets
om Conscience

1.
1
Brief van 30me Mei 1881

Hooggeachte heer,

Ik ben U van harte dankbaar voor den vriendelijken gelukwensch dien G. Meester in de Nederlandsche Kunst, de goedheid heeft den mijn beproefden Staamten breeder, ter gelegenheid der verschijning van zijn beproefd 100de boekdeel, toe te sturen.

Het Staamsche volk wil my een plechtige hulde bewyzen. Heb ik deze eenigzins verdiend, dan is het slechts door het nagenoegte doel en door de hoeveelheid, niet door de verdiensten van het geleverde. Onder dit laatste opzicht toch kan niets van wat ik heb geschreven, opwegen tegen uwe helstralende Camera obscura.
Ik had in alle geval in myne lange loopbaan en met het oog op den toestand

van het Vlaamsche volk, aan vele andere
vereischten, dan die der hoogere esthetiek
te beantwoorden, en heb als kunstenaar
daer toe vele opofferingen gedaan. Beseft
ons volk dit, en wil het my daarvoor
belooven? Dat alleen neem ik ingesiedet
aan.

Hoer het zy, ik zal wel gelooven, dat
het my uitert vleierend is en my met
erkentenis vervult, van uwe heere
gäerte hand een zo hartelyk geluk
wenscht te ontvangen.

Uw geschenk Anna Roemer is my
nog niet toekomt. Ik kon evenwel
niet langer wachten om u mynen
dank te betuigen.

Uw nederig denker en vertleefte kunstgenoot

Conscience

best.

aan Hendrik Conscience.

Waarde Taal- en Kunstgenoot.

Bij het in 't licht verschijnen van het *Handboek der Taal- en Letterkunde*, waarmede Gij de Vlaamsche Letterkunde hebt verrijkt, en het Vlaamsche Volk verkwikt, heeft Uw Koning U een nieuw en schitterend Ereblijk op de borst gegeven, en bereikt Uw Volk te allen algemeenen en welgevulde hulde.

Ergeen U een vriend uit het W. volken waardereud weder-land zich daarbij watesluiten, door U, als een gering bewijs van ook zijne oprechte hoog-aachtme voor Uwe gaven en verdiensten, als een onverschuldig

blijft

Blijk van hartelijke deelneming
in de gerechte zee, die u
Frederikant, bijgaande boekdeelen
waarschenken. Zijne honderdste
werk bevatten zij niet, maar
zijne vierde, en eigenlijk
niet meer dan het geleide, dat
hij geeft aan het werk eener
Andere, maar van een, die,
in den Schoonen dageraad
der Nederlandsche Letteren,
die een tijd van oorlog was
tusschen de zonen van dezelf.
-den Stam, de Noordelijke Ned.
-landen als „haar Vaderland,” de
Zuidelijke als den „Vriendenland”
liephad (2. 249). Laat het dan
dese; — de begroeting ^{voor} eener vrouw
in de hoogtijden onzer levens
heeft voor het mannehart
altijd hare bijzondere waarde; —

Laat het Anna Roemers zijn,
die uit mijn naam en met
mij op den achtergrond, een
klein komst steken in den
welverdienden kans, welke
verering en dankbaarheid te
dieser dagen op den schedel
komt drukken.

Geef Nicolaas Beets.

Utrecht 20 Mei 1801.

